

Baltic Sea Region
Programme 2007-2013

Part-financed by the European Union
(European Regional Development Fund)

Seminarium projektu COHIBA pt. “Kontrola substancji niebezpiecznych w regionie Morza Bałtyckiego – Dyrektywa o emisjach przemysłowych (IPPC) i Najlepsze Dostępne Techniki (BAT) w branży metalowej”

**Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
Katowice, ul Kossutha 6
21 września 2011 roku**

W dniu 21.09.2011 r. w Instytucie Ekologii Terenów Uprzemysłowionych odbyło się seminarium pt. „Kontrola substancji niebezpiecznych w regionie Morza Bałtyckiego – Dyrektywa o emisjach przemysłowych (IPPC) i Najlepsze Dostępne Techniki (BAT) w branży metalowej”. Spotkanie to rozpoczęło cykl spotkań poświęconych problemom środowiska Morza Bałtyckiego, które zostały rozpoznane podczas realizacji projektu: Kontrola substancji niebezpiecznych w regionie Morza Bałtyckiego *Control of hazardous substances in the Baltic Sea Region* (akronim COHIBA).

Powitał gości Dyrektor Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych dr hab. inż. Jan Skowronek i poprosił o prowadzenie seminarium Panią dr hab. inż. M. Czaplicką, która dokonała krótkiego wprowadzenia do zagadnienia będącego przedmiotem seminarium.

. Dr U. Zielonka zaprezentowała wyniki projektu COHIBA (analizy substancji chemicznych w próbkach ścieków odprowadzanych z oczyszczalni miejskich i przemysłowych, odcieków ze składowiska, wód burzowych i osadów ściekowych) . Następnie prelegenci wygłosili następujące wykłady:

- M. Matejczyk, IETU: Aspekty prawne. Kwalifikowanie instalacji do wymogów Dyrektywy o emisjach przemysłowych (IPPC)
- E. Rubel, IMP: Najlepsze Dostępne Techniki (BAT) w obróbce powierzchniowej metali oraz
- K. Szmigielska, IMP: Najlepsze Dostępne Techniki (BAT) stosowane w galwanizerniach.

- dr inż. M. Niesler, IMŻ: Najlepsze Dostępne Techniki (BAT) w metalurgii żelaza
- dr inż. A. Chmielarz, IMN: Najlepsze Dostępne Techniki (BAT) w hutnictwie metali nieżelaznych
- M. Matejczyk, IETU: Procedura wydania i zmiany pozwolenia zintegrowanego

W trakcie dyskusji wykazano, że przemysł hutnictwa metali żelaznych jest w Polsce bardzo nowoczesny i korzysta z surowców najwyższej jakości. Huty zrealizowały szereg dużych inwestycji, wprowadzono zmiany technologiczne, aby dostosować procesy produkcyjne do wymogów Unii Europejskiej. W chwili obecnej ten przemysł skoncentruje się na instalowaniu urządzeń ochronnych i zamiwrza do roku 2015 zainstalować najnowsze urządzenia odpylające. Planowana minimalizacja emisji pyłu będzie rzędu 50-60%. W związku z czym po rok 2015 emisja kadmu z tej gałęzi przemysłowej powinna również zredukować o 50-60%. Korzystne zmiany dotyczą także hutnictwa metali nieżelaznych. Obecnie, problem z emisją kadmu i rtęci do środowiska pochodzącą z zakładów należących do tej branży jest bardzo słabo rozpoznany ponieważ zakłady nie są zobowiązane do wykonywania pomiarów stężeń kadmu i rtęci w emisji.

W dalszej części seminarium, uczestnicy podjęli dyskusję na temat prowadzonych pomiarów substancji emitowanych z zakładów przemysłowych. Pomiary większości substancji niebezpiecznych dla regionu Morza Bałtyckiego wymienionych przez HELCOM (11 grup substancji) są bardzo kosztowne. Ponieważ nie ma obowiązku, oznaczania tych substancji, badania te nie są w Polsce wykonywane. Kolejnym tematem podjętym w trakcie rozmów była jakość wody do spożycia. Analizy prowadzone na ujęciach wód są bardzo dokładne, niemniej jednak nie obejmują one 11 substancji uznanych przez HELCOM za niebezpieczne dla jakości wód Morza Bałtyckiego. Powodem jest przede wszystkim brak standardów dla tych substancji. Generalnie jakość wody do spożycia w Polsce jest bardzo wysoka. Następnie poruszono problem rzetelności danych o wartościach emisyjnych.

W podsumowaniu dr hab. inż. M. Czaplicka podziękowała wszystkim prelegentom, których wystąpienia zachęciły uczestników do dyskusji oraz podziękowała za owocne spotkanie.